

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nicolavs Clenardvs Francisco Hoverio Svo, S. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

dicatæ Houerio, typis excusæ Colinæi, nam C C C C C. exemplaria his diebus omnia sunt diuendita: Hebraica autem suprâ trecenta. Incipiunt enim hîc fortiter Græcari & Hebraicari. Si famulum hîc susceperis, periculû est, ne incidas in furacem: si isthinc quempiam adduxeris, plus habebis curarum: nec eum tam poteris liberè ablegare. Vide vtrum malis. Quòd res meastibi cordi futuras dicis, id vel sine literarum testimonio sciueram probè. Sed vides quàm adhuc fluctuem, & tamen magis me suspicor hîc diutius moraturum, quàm redditurum. Sumus in manu Dei. Domini est terra & plenitudo eius: & vbique viuere possunt Christiani, aut certè mori. Bene vale, charissime Houeri. Parisiis è domo Lodo. Cyanij.

15

NICOLAUS CLENARDVS FRANCISCO HOVERIO SVO, S. D.

ITANE, charissime Houeri, tibi visum est redire in patriam, priuquam diuitias degustasses Lusitanicas? Saltem partem lustrasses Hispaniæ, si nò ob aliud, certè vt re ipsa disceres, quanta còmoditas sit in diuersoriis. Accepi modò literas à Damiano, simulque à Ioachimo, aiunt ad te missam epistolam, in qua propheticum Damiani oraculum satis apertè narrare mihi visus sum. Sapiens spero, nec iocos nostros sic effutias, vt mihi fraudi sit. Non enim gentem traducimus, sed modis omnibus amicum vindicamus a mendacio. Lacrymas tenere nò potui, cum certò Damianus Erasmi mortem obnunciaret. Vtinam licuisset tantisper viuere, donec operibus limam adhibuisset: nam ea gratia senem concelsisse intellexeram Basileam, Sed maiorum virium est, mortem viri, iustis lamentis, & veris encomiis prosequi. Ego tecum dicam, Deus illius clemèter misereatur. Dicit Polites te piscatum Romæ, & in nauicula Petri grandem cepisse piscem. Facias me certiozem, num & meus hamus

Erasmi.

mus illic valeat. Quid autem? vidistine Romę Campensem? quid accidit homini, quod tam superbę silentium agat? prouocatus à me ante biennium, necdum respondit. Conqueritur eadem de causa Polites noster. An iam est semicardinalis? nullisne Arabicatibus locus est? An solis mercatoribus? Scripsit ad me quidam è Roma, plurimos illic esse sanctissimos viros: & non admodum æquo animo tulit Mantuani distichon, quod in epistola sic obiter adieceram, id erat huiusmodi:

10 Viuere qui sanctę cupitis, discedite Roma.

Omnia cùm liceant, non licet esse bonum.

Rogo te, quemadmodum ego commentarium scripsi in Elogium Damiani, sic tu, qui in rem præsentem adisti, istos Mantuani versiculos bona fide mihi explanes.

15 Facile diuinarem, quid sis allaturus, posse inq; opinionem tuam altero disticho comprehendere:

Quisquis opes sacras nummo reperire prophano

Quærit, eat Romam, sacra sunt venalia Romæ.

At malim tuam enarrationem audire: Facile fides abro-

20 gatur auribus, testes grauissimi sunt oculi. Tuum igitur

erit interpretem agere Mantuani: fieri enim potest, vt

illud distichon hodie Romani refellant. Nam & hic Ar-

chiepiscopus quidam, cùm in huiusmodi confabulationem incidissemus, & ille mirifice Romanos laudibus

25 veheret; omnino mendax carmen asseuerabat, multumq;

contendebat, meliores hodie mores esse, quàm

antea: mirificeq; prædicabat virtutem Clementis VII.

quo neminem Christianiùs mortuum esse volebat. Tu

fortassè Paulum III. in cælum vehes, cuius auspiciis

30 hamum moderatus es, propterea quod optimè regat

Ecclesiam Dei, qui antea domui suæ bonam curam im-

penderit: Certè Pasquillus noster principiò pronuncia-

bat: Laudate pueri Dominum: & nunc Ioachimus ad

memisit Pauli III. conuersionem, ab eodem Pasquillo

35 nuper editam. Quæ omnia timidum me reddunt, vt

verear certò de incompertis statuere. Nam & hic Ar-

chiepiscopus quę dixi, religiosioris vitæ, hoc argumē-

tum

D s tum

tum attulit, quod se auctore factum esset, vt iam Car-
 dinales, candido illo amiculo, etiam in propatulo vte-
 rentur. Et profectò minister liquidò confirmabat: se
 enim operam dedisse cuidam illic ex primariis Galera-
 tis, qui ob hoc solùm seriùs Pontificis conclaue ingres- 5
 sus fuerit, quòd nemo omnium assecularum rationem
 nouisset induendi superpellicij, sic enim vos vocatis, vt
 puto. Quid? nõne magnũ religionis specimen? Quòd
 si è barba quoque philosophiam metiamur, puto Stoi-
 cos planè iurabis istos superpelliciatos. Serio ac vero 10
 vultu familiaris huius nostri Archiepiscopi nobis pran-
 dentibus narrabat, ipsi esse supra quinquaginta super-
 pellicia. Pape, si vnus qui necdum Cardinalis erat, plus
 religionis in vna arca conclusum tenebat, quàm vni-
 uersum tuum Capitulum: quid, Houeri, censendum 15
 est de toto Cardinalium cœtu? Nisi mihi fermè plau-
 strum integrum epistolarum scribendum esset, nõne
 multum in hac materia suppeteret quod tecum disse-
 rerem? Nam & satis liberè cum Archiepiscopo fabula-
 ns sum, & ex eius colloquio paucisque conclusioni- 20
 bus, tot possim inferre corolaria, vt ne Sophistæ qui-
 dem Parisienses me in copia vincerent. Dabis igitur ve-
 niam necessitati, & vicissim isthinc aliquid rescribes,
 quod ad sensum Mantuani faciat. Vale, mi Houeri. Sa-
 lutabis ex me D. Craneveldium, Eboræ, Anno M. D. 25
 XXXVI. XVIII. Calend. Ianuarias.

NICOLAUS CLENARDVS FRAN-
 CISCO HOVERIO, S. D.

30
NE putes te solùm expeditum cursorem. audi quàm
 sim mutatus à sedentario Clenardo. Aestate pro-
 xima profectus sum ab Eborâ Braccaram. Iter est LX.
 leucarum. Leucas vocant, quales numeramus à Mech-
 linia Louanium quatuor: Deinde confectis leucis 35
 xxx. inuisi diuum Iacobum Compostellanum. In-
 de eadem via reuersus Braccaram, cum principe meo
 quãdam